

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 211.118 van 8 februari 2011
in de zaak A. 197.306/XIV-32.406**

In zake : Gul Raheem KHALAZAI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Brecht De Schutter
kantoor houdend te 1030 Brussel
Alphonse Lacomblélaan 59/61, bus 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Stefaan Verbouwe en Francis Chaffart
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 3 augustus 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 8 juni 2010 waarbij wordt besloten dat de verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002” en dat bijgevolg “de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van Mijnheer Gul Raheem KHALAZAI van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing [vervalt]”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 januari 2011.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Mieke Depovere, die loco advocaat Brecht De Schutter verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Stefaan Verbouwe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker komt op 16 april 2010, zonder identiteitsdocument, België binnen en dient op 19 april 2010 een asielaanvraag in. De verzoeker verklaart aan de Dienst Vreemdelingenzaken van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 31/12/1993. Hij wordt onder hoede van de dienst Voogdij geplaatst.

De identiteit van de minderjarige wordt vastgesteld aan de hand van zijn verklaringen. Er is twijfel in verband met de ingeroepen minderjarigheid op basis van verzoekers fysieke verschijning. De Dienst Vreemdelingenzaken vraagt aan de dienst Voogdij om een medisch onderzoek te laten uitvoeren.

Tijdens het identificatiegesprek met de dienst Voogdij van 6 mei 2010 dat plaatsvindt omdat er twijfel is omtrent verzoekers leeftijd, verklaart de verzoeker “uiteindelijk ongeveer 17 jaar te zijn”. Op het formulier noteert de interviewer omtrent de geboortedatum: “15-02-? (1387: jaartal zou hij gekregen hebben - hij antwoordt naast de kwestie als ik hem vragen stel over zijn geboortjaar). (...)”. De verzoeker blijkt ook in het bezit te zijn van een kopie van zijn taskara. Betrokkene verklaart eveneens dat het originele document, dat zich bij zijn vader in Afghanistan bevindt, vandaag nog opgestuurd zou worden.

In het Universitair Ziekenhuis Sint Rafaël (KULeuven) ondergaat de verzoeker op 7 mei 2010 bij prof. dr. G. Willems een tandheelkundig en radiologisch onderzoek teneinde zijn chronologische leeftijd te kunnen bepalen. De conclusie van de leeftijdsschatting luidt als volgt: “Op basis van het voorgaande onderzoek kunnen we besluiten met een redelijke wetenschappelijke zekerheid dat Khalazai Gul Raheem op datum van 07-05-10 een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar een minimum leeftijd is. Vermoedelijk ligt deze dus hoger en zelfs voorbij de 21 jaar. Immers eens de wijsheidstanden volgroeid zijn zal ook met toenemende leeftijd deze methode de werkelijke leeftijd onderschatten aangezien geen verdere veranderingen radiologisch optreden. Vandaar het belang van de radiografie van het sleutelbeen.”

Op 21 mei 2010 legt de verzoeker zijn originele taskara neer, met als registratie- en afgiftedatum 04/05/2008 (15/02/1387 Afghaanse kalender) en waarbij de geboortedatum vermeldt: geregistreerd als 14 jarige in 2008 (1387 Afghaanse kalender).

Op 8 juni 2010 concludeert de dienst Voogdij dat de verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet van 24 december 2002. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van mijnheer Gul Raheem Khalazai van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing.

Dit is de bestreden beslissing.

Met een brief gedateerd 8 juni 2010 wordt de bestreden beslissing aan de verzoeker ter kennis gebracht.

IV. Onderzoek van de vordering

Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

4.1. De verzoeker voert in verband met het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan:

“ Verzoeker consulteerde pas zijn raadsman halfweg de maand juli. Hij beseft dat hij deze schorsingsprocedure vrij laat instelt, doch dit kan hem niet ten kwade worden geduid, net aangezien van een minderjarige niet dezelfde diligentie kan worden verwacht als van een meerderjarige.

Verzoeker loopt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel:

Indien hij als meerderjarige wordt beschouwd, dan ziet de asielprocedure er voor hem helemaal anders uit. Hij wordt dan niet begeleid door een voogd, die een belangrijke rol speelt in zijn verblijf in België op de meest uiteenlopende aspecten: het verblijf en de bijstand in de volledige asielprocedure (zoals omschreven in art. 9 van de voormelde passage in de voormelde programmawet van 24.12.2002), de medische en psychologische situatie van verzoeker, de begeleiding naar een school (art. 10), de poging tot contact of herstel van contact met de familie van de minderjarige asielzoeker (art. 11)...

Bovendien zal verzoeker indien hij meerderjarig wordt beschouwd, niet worden opgevangen in een speciaal opvangcentrum voor minderjarigen, maar in een regulier asielcentrum voor volwassen asielzoekers;

Verder zou hij als minderjarige slechts een ‘bevel tot terugbrenging’ riskeren, terwijl hij als meerderjarige een ‘bevel om het grondgebied te verlaten’ riskeert ingeval van een negatieve afsluiting van asielaanvraag.

In het arrest van Uw Raad met nummer 197.611 van 4 november 2009 werden deze elementen reeds erkend als zijnde een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de minderjarige verzoeker.

Bovendien is de Dublin II-verordening 343/2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door de inwoner van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend, van toepassing op verzoeker indien hij als meerderjarig zou worden aangezien (artikel 6, al. 2 van de verordening). In dat geval riskeert hij dat de Belgische autoriteiten hem naar Griekenland zullen sturen voor het verdere verloop van zijn asielprocedure. Verzoeker heeft voor zijn asielaanvraag in België immers meerdere maanden in Griekenland verbleven, waardoor België zichzelf onbevoegd heeft verklaard om verzoekers asielaanvraag

te behandelen en Griekenland om een overname heeft verzocht. Verzoeker dient zich op 23.08.2010 opnieuw aan te bieden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, allicht in het licht van deze overname-aanvraag.

Het nadeel dat verzoeker zou lopen bij een terugkeer naar Griekenland is bijzonder groot. Dit blijkt uit een rapport van de VN-Vluchtelingenorganisatie (UNHCR) uit december 2009, dat verzoeker toevoegt aan het stukkenbundel (stuk 5).

Zo blijkt dat de opvang voor geregistreerde asielzoekers sterk te wensen overlaat. Het UNHCR-rapport stelt hieromtrent (blz. 10):

"Accommodation for registered asylum-seekers is officially available in just 12 reception centers, with a total of 811 places (...)

Given that there were nearly 20,000 asylum applications in 2008 alone, it is clear that the accommodation capacity is grossly insufficient. As a result, many asylum-seekers have no shelter or other State support. Single adult male asylum-seekers have virtually no chance to benefit from places in reception centers, as the few places available are reserved for families or vulnerable persons.. (...)"

Vrije vertaling:

"Accommodatie voor geregistreerde asielzoekers is officieel beschikbaar in slechts twaalf opvangcentra, met een totaal van 811 plaatsen. (...)

Gegeven het feit dat er bijna 20.000 asielaanvragen waren in 2008 alleen, is het duidelijk dat de opvangcapaciteit ruim onvoldoende is. Het resultaat daarvan is dat vele asielzoekers geen onderdak of andere overheidshulp krijgen. Alleenstaande mannelijke asielzoekers hebben virtueel geen kans om plaats te krijgen in de opvangcentra, nu de weinige beschikbare plaatsen worden voorbehouden aan kwetsbare personen.(...)"

Het is duidelijk dat verzoeker ook als alleenstaande meerderjarige mannelijke asielzoeker zou worden beschouwd, en dus ook dit risico zou lopen.

Daarenboven blijkt uit de naar voor gebrachte informatie dat de kwaliteit van de asielprocedure bijzonder slecht is. 1UNHCR stelt hieromtrent onder andere (blz. 15):

"The Refugee Committee is made up of two members of the police and one member of the Regional Authority. UNHCR conducted research into the implementation of the decentralised first instance asylum process in 31 Police Directorates, during the period September — November 2009. The findings of this research were shared with the Government. These findings included, inter alia, shortcoming in training and expertise, conflicts-of-interest, between asylum responsibilities and other duties, long waiting periods for interviews, continued problems in access to the asylum procedures, inadequate availability and use of country of origin information by the examining authorities, divergent practices between different Police Directorates, insufficient attention to needs of unaccompanied children who seek asylum and severe deficiencies in the provision of interpretation."

Vrije vertaling:

"Het Vluchtelingencomité is samengesteld door twee leden van de politie en een lid van de Regionale Overheid. UNHCR voerde een onderzoek naar de implementering van de gedecentraliseerde eerste aanleg asielprocedure in de 31 politiedirectoraten in de periode september-november 2009. De bevindingen waren onder andere tekortkoming in opleiding en expertise, belangenconflicten tussen de verantwoordelijkheden in asiel en in andere zaken, lange wachtduur voor de interviews, blijvende problemen omtrent de toegang tot de asielprocedure, niet-adequate beschikbaarheid van informatie omtrent de herkomstlanden bij de onderzoeksinstanties, verschillende behandeling naargelang de verschillende politiedirectoraten, onvoldoende aandacht voor minderjarige asielzoekers en ernstige interpretatieverschillen."

Ook de erkenningspercentages in eerste aanleg blijken bijzonder laag te zijn. Het UNHCR stelt hieromtrent (blz. 17-18):

"Overall protection rates remain extremely low in Greece. In 2008, 0,06% of cases decided in first instance were afforded protection. In 2008, the Appeals Board reached a positive decision in 24% of cases reviewed at appeal level. The figure of 0,06% at first instance in 2008 diverges significantly from practice at first instance in other EU Member States which receive similarly large numbers of application. In comparison, the five countries which, along with Greece, received the largest number of applicants in Europe in 2008, the average protection rate at first instance was 36.2%".

Vrije vertaling:

"de totale erkenningspercentage in Griekenland blijven bijzonder laag. In 2008 werd in 0,06% van de zaken beslist om bescherming toe te kennen. In 2008 werd 24% van de zaken waarbij beroep werd aangetekend, omgezet in een positieve beslissing. Het cijfer van 0,06% in eerste aanleg in 2008 verschilt significant van de praktijk in de eerste aanleg beslissingen in andere EU-lidstaten die grote aantallen aanvragen krijgen. Ter vergelijking, de vijf landen die behalve Griekenland het meeste asielaanvragers hebben, kenden een bescherming toe in 36,2% in eerste aanleg."

Een voetnoot bij de eerste zin van de geciteerde passage maakt duidelijk dat in 2008 geen enkele Afghaanse asielzoeker werd erkend in eerste aanleg.

UNHCR stelt verder nog dat de beroepsprocedure in 2009 veranderde (blz. 16). Hierdoor:

- kan er momenteel enkel nog een annulatieberoep worden ingediend, en zijn er dus geen beroepen in volle rechtsmacht meer mogelijk, in strijd met het artikel 39 van de Procedurerichtlijn
- de procedureregels zijn bovendien ingewikkelder en minder toegankelijk geworden;
- kunnen asielaanvragers tijdens de beroepsprocedure geen opvang meer konden genieten,

Het pro deo-systeem is in Griekenland bij wet voorzien maar blijkt in de praktijk niet te werken.

Los van de inhoud van zijn asielrelaas, blijkt verzoeker onredelijk weinig kans te maken om als asielzoeker worden erkend. Bovendien zal hij er ook geen opvang kunnen genieten.

Aldus heeft verzoeker aangetoond dat het nadeel dat hij zal ondergaan ernstig is.

Daarnaast is dit nadeel ook moeilijk te herstellen, aangezien hij onmogelijk van de bescherming als minderjarige zal kunnen genieten, indien hij als meerderjarige wordt beschouwd. De gevolgen van een dergelijke beslissing zijn uiteraard onomkeerbaar."

4.2. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet concreet worden aangetoond. Bij de uiteenzetting van het nadeel mag de verzoeker zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden maar moeten zeer concrete gegevens worden aangevoerd die erop wijzen dat de betrokkene persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan ondergaan door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De verzoeker voert aan dat hij als minderjarige asielzoeker van de bijstand van een voogd zou genieten, en verwijst hierbij naar de betrokken wetsbepalingen in verband met de “opdracht van de voogd” in de Voogdijwet. De verzoeker somt evenwel alleen de gevolgen op die de wet verbindt aan een beslissing tot erkenning als niet begeleide minderjarige vreemdeling. Hij brengt echter geen gegevens aan over de praktische, medische, familiale of juridische problemen waarmee hij in zijn geval concreet zal geconfronteerd worden, zodat niet kan nagegaan worden of zich bijgevolg een onmiddellijke schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wegens een moeilijk te herstellen ernstig nadeel opdringt.

De verzoeker verwijst, wat de asielaanvraag betreft, naar de datum van 23 augustus 2010, waarop hij zich om niet gepreciseerde redenen moet melden op de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit stuk 4 van het verzoekschrift en informatie van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt echter dat het interview zelf bij de Dienst Vreemdelingenzaken (waar een voogd bij aanwezig kan zijn) reeds plaatsvond op 24 juni 2010, en dat er geen verder verhoor gepland is. De verzoeker onvoldoende concrete gegevens verschaft om na te gaan in hoeverre de onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing op dit vlak een moeilijk te herstellen ernstig nadeel meebrengt.

Evenmin wordt aangetoond dat de opvangvoorzieningen in een asielcentrum voor volwassen asielzoekers dermate verschillen van de faciliteiten in een speciaal opvangcentrum voor minderjarigen, zodat er sprake kan zijn van een ernstig nadeel.

Het gegeven dat in het geval van een minderjarige, in het kader van de asielprocedure, een “bevel tot terugbrenging” wordt afgeleverd en geen “bevel om het grondgebied te verlaten” impliceert niet noodzakelijk het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bij onmiddellijke uitvoering van de aangevochten beslissing.

Het nadeel dat de verzoeker omschrijft wegens een mogelijke transit naar Griekenland is wezenlijk verbonden met de beslissingen die worden genomen in het kader van verzoekers asielaanvraag. Het nadeel vloeit als zodanig niet rechtstreeks voort uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, die geen verwijderingsmaatregel inhoudt, maar hangt af van het resultaat van de

asielprocedure. Het nadeel volgt niet rechtstreeks uit de beslissing van de dienst Voogdij, maar uit een andere beslissing, die, indien negatief, kan worden aangevochten.

Aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is niet voldaan.

4.3. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 8 februari 2011, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen